

NUMARUL 10 BANI

NUMARUL 10 BANI

ABONAMENTELE
Iacob la 1 și 15 ale fiecărei luni și se plătesc tot-d'una înainte
In București la Casa Administrației
In județe și străinătate prin mandate postale
Un an în țară 80 lei; în străinătate 50 lei
Sase luni . . . 15 » » » » 25 »
Trei luni . . . 8 » » » » » 13 »
Un număr în străinătate 80 bani
MANUSCRISELE NU SE NAPOIAZĂ
REDACȚIA
No. 3—STRADA CLEMENȚEI—No. 3

ANUNCIURILE
In București și județe se primesc numai la Administrația
In străinătate, direct la administrație și la toate oficiile de publicitate
Anunțuri la pag. IV . . . . . 0.80 b. linia
» » » III . . . . . 2.—lei
» » » II . . . . . 3.— »
Inserțiile și reclamele 8 lei rindul
Un număr vechi 30 bani
ADMINISTRAȚIA
No. 3—STRADA CLEMENȚEI—No. 3.

E P O C A

Complotul Guvernului

„TRIBUNALUL TILHĂRESC”

Remota iustitia, quid sunt regna nisi magna latrocinia. St. Augustin.
Missiva Mitropolitului-Primat către M. S. Regele și cârticia «Cum am fost judecat», au stârnit o furie diabolică în sălășul colectivității.
Voința, devenită acum și organ al tâlharilor de cele sfinte din nelegiuirea locotenentă mitropolitană, rage de mine și ca o altă Herodiada, cere cuturbare capul lui Ión, pentru că s'a asemănat unui tribunal tilhăresc, nelegiuirea judecată careia a căzut jertfă Mitropolitul-Primat.
Maț întâiu observăm că, citatul a fost pus între guillemete, apoi, expresiunea este foarte canonică, fiind consacrată de actele sfinților Părinți și de istoria bisericească oecumenică.

COMLOTUL GUVERNULUI

Aflăm că guvernul pregătește o lovitură în cestiu-neia Mitropolitului.
Judecătorul de instrucție Vasiliu, care a luat un concediu de cite-va zile pentru a-și redacta ordonanța, va da această ordonanță peste cite-va zile în condițiunile următoare:
Ordonanța nu va conchide nici la darea în judecată a Mitropolitului, nici la darea în judecată a «Voinței Naționale». Guvernul vrea să fugă și de jurați și de Casație. Prin urmare nu va fi nici o judecată.
Dar ordonanța va înșira toate depozitiile pe cari prin amenințările locotenentei mitropolitane și a județului instructor le va fi smuls. Infamiile vor putea fi cu atât mai îndrăznețe, cu cât actul acesta nu va fi judecat de nici o instanță.
Guvernul va convoca Camerele îndată ce ordonanța va fi gata și anume probabil la 1 Noembrie.
Fără ca să se lase timp ca să se răspundă ordonanței, Camerele vor fi chemate a se rosti și guvernul va ordona aleșilor săi să aprobe actul banditului Vasiliu și să aleagă un nou Mitropolit.
Miine Epoca va publica un articol al d-lui G. Panu.

TRIBUNA LITERARA

MOARTEA LUI MEZENTIU
(Eragment din Aeneida-Cart. X. Vers. 833-908)
Am anunțat zilele trecute că peste cite-va săptămâni literatura noastră se va îmbogăți cu o excelentă traducere în versuri a Aeneidei lui Virgiliu Marone, datorită distinsului nostru poet George Coșbuc.
Din această lucrare, publicăm astăzi un fragment: «Moartea lui Mezentiu». Gonit din țară pentru cruzimile lui, Mezentiu fuge la Turnus, vrășmașul lui Aeneas. Ia și el parte împreună cu fiul său la lupta contra Troienilor. E un ateu și un rășboinic de temut. Ucidem mulți Troieni. Aeneas îl caută și gășindu-l îl rășnește la picior: fiul său Lausus călînd să-și mintue tatăl, e străpuns de sulița lui Aeneas.
... Mezentiu la galbenul rîu Tiberinus. Raniile scurse spaliindu-și și, frînt, ca să-i vie răsuflet, Sta răzimat de-o tulpină de fag. Și pe-o creangă de-alături Coiful de-aramă-i atrîna; iar armele crunte prin iarba. Tineri aleși împrejur. El scurs de putere, cu gemet Razîma gîtul pe piept, și barba-i ascumde tot pieptul. Dînsul într'una de Lausus întreaba, și-adeșe trimete Solt să-l aducă, vestindu-i dorința iubitului tată. Iată, fărtașii-l aduc, val, fără de suflet, pe scuturi, Jalnici plîngînd pe voinicul rîpus de-o ranire vitează. El dedeparte-a n'țeles tînguirea cea plînd de lacrim: Umple cu pulvere păru-i cărunț, și spre ceruri cu hohot Palmel' n'tinde gemînd și pe mort îl cuprinde și zice: «Doamne! Iubit-am eu viața n'atrîntă, să-mi las eu copilul, Scumpul copil, să s'arunce, pe mina dușmană, prîntrinsul Vriud să mă mintui? Și-acum, mintui sint prin tine, copile? Viața mi-e moartea-ți? Cu, acum, ah simțesc că nemernic mi-e trîul; Singur, străin și gonit! Val rana peririi mi-e asta! Insuși și numele tău l am pătat o copilă, prin erimă, Eu, prin păcate gonitul din țara strămoșilor noștri! O, mi să cade să fiu pedepsit și de-al mei și de țară, Sute de morți eu să sufer, spășînd mișeliile vieții! Ah, și trăesc! Si nu fug de lumina din cer și de oamni! Inșă voesc!» Și zicînd, să rădică de jos pe piciorul Cel sfărîmat; și durerea, din raniile-adînci, îl sfașie. Inșă de suflet e plin, și calul și-l cere: podobaș Și mîngîtiere-i era, căci el din rășboi de-apururi Tot cu izbîndă l'a scos. Și se'ntoarce spre Roebus și zice: «Roebus, destul am trîit, de este n'atraceastă viața Ce se numește destul! Azi ori vom aduce n' în izbînda Armele crunte și capul Trojanului, și-astfel lui Lausus Răzbușatori să ne facem, ori dacă nu-l niel puțința De străbătut, să murim împreună! Eu cred că tu Roebus N'o să n'genuchi la străini și să suferi poruncă troiană!» Zice, și n'calec, apoi în felul deaprius, pe spinarea Blindului cal, iar pe mîni încarcă tot felul de arme. Creasta din coama de cal, și pe creștet îl fulger' arama. Ast-fel în gonă s'asvirte n' dușman. Și-l gâlgea n' suflet gâlgea și-amar în ameslec; Mîna-l și multă iubire și multul vîrtușii ce-o simte. Strigă de trei ori p'Aeneas cu glasul puternic, și-l chiamă — Glasul aude-l, cunoaște-l, și vesel răspunde-l Aeneas: «Tatăl din ceruri de-ar da, și de ar da și puternicul Foebus, Ca să-mi încapî tu pe mîni!» Ast-fel zicînd alergat-a spre dînsul en sulița n'tînsă. Dînsul: «Tu n'cerci să mă sperii, acum, după moartea lui Lausus? Asta-ți fu singura cale pe care-ai putut să mă naru. Nici nu ne pasă de Zei, și nici nu ni-e frică de moarte—

TRIBUNA POLITICĂ

Lipsit de principii și condus de șefi fără nici un prestigiu, e firesc ca partidul liberal să cadă în dezmațare.
Cite-va luni de guvern au fost de ajuns pentru a dezvălui această boală organică a colectivității.
Aproape în toate județele, cearta cea mai urită a izbucnit între membrii partidului. Poftele neimplinite duc război crîncen cu poftele împlinite și guvernul stă neputincios, hărțuit de toți și neascultat de nimeni.
E o adevărată stare de anarhie. Din nămolul de manifestațiuni ale acestei boale incurabile, cele două mai noi sunt în adevăr caracteristice.
La Iași, în a doua Capitală a țării, clubul guvernamental e convocat anume pentru a discuta chestiunea... dacă e permis să nu un membru să-și bațjocorească partidul și să lucreze împotriva lui. Membrii clubului se adună, unii sunt de o părere, alții de alta contrară și, după o discuție animată, nu se poate ajunge la nici o hotărîre.
La Galați apare un ziar al partidului de la putere, Liberalul Gălățean, care, în numărul-i din urmă, imediat sub titulatura de «organ național-liberal», poartă titlul pe pagină Dobitocul Stoljan.
Poate fi o stare mai dezmațată de cită aceasta?
Iată unde duce lipsa de principii și de șefi respectați; și raul va merge tot crescînd, pînă cînd partidul colectivist se va descompune cu desăvirșire.

ZIARUL PLASTOGRAFILOR

Voința Națională, ziarul plastografilor, și-a dat multă osteneală spre a găsi și rețipări ce s'a scris de noi în cestiu-neia Mitropolitului Primat înainte de judecata Sinodului.
Cu toată cazna sa, n'a izbutit să găsească de cît vre-o trei informațiuni fără absolut nici un interes în cestiu-ne și cari nu schimbă absolut întru nimic judecata monstruoasă dictată de guvern, plastografia și mai monstruoasă savrșită de Ministrul Stătescu, răspîndită în public prin ziarul oficios al colectivității.
Dacă am întrebat sau nu, ce este adevărat în plastografiile scuse la lumină de ministrul justiției înainte chiar de a apare în Voința și cu cari am fost înșelați și noi cum a fost înșelat și M. S. Regele, aceasta nu prea vedem întru cît pot justifica o judecată tîlhărească, o arestare ilegală, o plastografiare de scrisori din partea guvernului?
Ceea-ce am cerut noi de la început în această afacere, a fost lumină, și de lumină au fugit membrii guvernului. Am zis, am scris, am tipărit ce se șonește, ce să scrie de un ziar din Capitală care azi să plînge că l'am luat în serios și am adăogat că nu e bine ca să rămăe Capul Bisericeii sub asemenea învinuirii, fără să fie cercelat și judecat.
N'am cerut înșă nici o dată să fie sustras de la judecatori și săi și sptzurat ca la Stambul fără judecată.
Voința este înșă așa obicinuită cu plastografiile, în cît escrochează din textul nostru, reproduș acum de dînsa, părțile cari dovedesc buna noastră credință.
Ast-fel, ziarul plastografilor reproducînd un articol de reportaj al nostru în cestiu-neia Mitropolitului Primat la 16 Februarie

